

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Kanton Središnja Bosna / Srednjobosanski kanton

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 K 189368 21 Kž

Novi Travnik, 31.01.2022. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudaca: Darmin Avdić, kao predsjednik vijeća, te Lazarela Porić i Zuhdija Ćosić, kao članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Dujo, u kaznenom predmetu protiv optuženog I.D., zbog kaznenog djela nasilje u obitelji iz članka 222. stav 2. u svezi sa stavom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, odlučujući o žalbi Kantonalnog tužiteljstva Travnik br. T06 0 KTŽ 0029111 21 od 25.08.2021. godine, izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 189368 21 K od 16.07.2021. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 31.01.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalba kantonalnog tužitelja Kantonalnog tužiteljstva iz Travnika se uvažava i preinačuje se u odluci o kazni presuda Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 189368 21 K od 16.07.2021. godine, tako da se optuženi I.D. za kazneno djelo nasilje u obitelji iz članka 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je tom presudom oglašen krivim, primjenom članka 42., 43. i 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 3 (tri) mjeseca.

U preostalom dijelu prvostupanjska presuda ostaje neizmijenjena.

Obrazloženje

Presudom Općinskog suda u Travniku broj 51 0 K 189368 21 K od 16.07.2021. godine, optuženi I.D. je oglašen krivim zbog kaznenog djela nasilje u obitelji iz članka 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, za koje je osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 1.500,00 KM, te je istovremeno odlučeno da je istu dužan platiti po pravomoćnosti presude, a u slučaju ne plaćanja od strane optuženog, ista se zamjenjuje kaznom zatvora tako što će se za svakih započelih 100,00 KM novčane kazne odrediti jedan dan zatvora sukladno članku 48. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine. Istom presudom je odlučeno i da se optuženi obvezuje da plati sudu paušal u iznosu od 40,00 KM u roku od 15 dana od dana pravomoćnosti presude pod prijetnjom izvršenja.

Kantonalni tužitelj žalbom prvostupanjsku presudu pobija zbog odluke o kazni, s prijedlogom da se pobijana presuda preinači tako da se optuženom izrekne kazna zatvora.

Odgovor na žalbu kantonalnog tužitelja optuženi nije podnio.

Postupajući sukladno članku 319. stav 8. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine, a obzirom da stranke nisu tražile da budu obaviještene o sjednici vijeća drugostupanjskog suda, sjednica je održana bez njihove nazočnosti.

Sud je osporenu presudu preispitao u dijelu kojim se ta presuda pobija žalbom /odredba čl. 321. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine/, i po službenoj dužnosti, pa je nakon ovakvog preispitivanja osporene presude odlučio kao u izreci, rukovodeći se slijedećim razlozima:

Kantonalni tužitelj je žalbu uložio zbog odluke o kaznenopravnoj sankciji. U svojoj žalbi tužitelj iznosi izreku osporene presude, pa potom koje okolnosti je prvostupanjski sud cijenio prilikom odmjeravanja kazne, te potom tužitelj iznosi dosada evidentiranu osuđivanost optuženog kako je to navedeno u izvodu iz kaznene evidencije, i zaključuje da je optuženi višestruki povratnik i da se sa izrečenom kaznom neće postići svrha kažnjavanja.

Ovi žalbeni navodi su u cijelosti utemeljeni.

Prvostupanjski sud je kod odmjeravanja sankcije, kako se to navodi i u žalbi tužitelja, na strani optuženog cijenio da je optuženi priznao izvršenje kaznenog djela, da se korektno držao tijekom vođenja postupka, da je dao obećanje da više neće činiti kaznena djela te da je i sada u braku sa oštećenom i da imaju dvoje djece. Po ocjeni ovog suda, neke od navedenih okolnosti nemaju karakter i značaj olakotnih okolnosti. Naime, pravilno je prvostupanjski sud kao olakotnu okolnost cijenio optuženikovo priznanje krivnje koje je dato već na ročištu za izjašnjenje o krivnji, dok sve ostale olakotne okolnosti koje je niži sud cijenio ustvari to nisu. Korektno držanje optuženog u tijeku postupka je ponašanje koje se očekuje od svakog učesnika u postupku i ta okolnost se nije mogla cijiniti kao olakotna okolnost, kao ni obećanje optuženog da više neće činiti kaznena djela, jer to obećanje ima samo deklaratorni karakter, nije ničim objektivizirano i to je u stvari neka neizvjesna okolnost za koju se ne zna da li će se u konačnom i dogoditi. U konkretnom predmetu nije olakotna okolnost da je optuženi i sada u braku sa oštećenom i da imaju dvoje djece, a ni prvostupanjski sud osim što to nabraja, ne navodi, zašto bi to kod počinjenja ovakvog kaznenog djela bila olakotna okolnost. Iako se ne navodi kao olakotna okolnost, niži sud u obrazloženju svoje presude iznosi tvrdnju optuženog da njegova supruga ne traži naknadu štete što je neprihvatljiva i paušalna tvrdnja, ničim dokazana.

Prvostupanjski sud je potpuno izostavio obrazloženje otegotnih okolnosti koje su se stekle na strani optuženog jer ih u obrazloženju osporene presude samo navodi kao raniju osuđivanost četiri puta i to 2009. godine, 2013., 2016. i 2017. godine kada su mu izricane uvjetne osude. Suprotno navedenom, kantonalni tužitelj svojom žalbom vrlo decidno navodi i pojašnjava, da je optuženi I.D., a kako to proizlazi iz Izvoda kaznene evidencije PS Teslić broj 14-1/01-234.2-122/21 od 26.05.2021. godine, do sada osuđivan četiri puta presudama Općinskog suda u Travniku, od toga jedan put zbog kaznenog djela krađe, jedan put zbog kaznenog djela šumske krađe, a ono što je odlučno je da je optuženi do sada već dva puta osuđivan zbog istovrsnog kaznenog djela, dakle zbog kaznenog djela nasilje u obitelji i članka 222. stav 2.

Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i to 2012. i 2017. godine. Iz navedenog se nesporno može zaključiti da se radi o višestrukom povratniku u činjenju istovrsnog kaznenog djela, te da do sada izrečene uvjetne osude očito nisu postigle svrhu kažnjavanja, kako to pravilno ukazuje kantonalni tužitelj svojom žalbom.

Stoga i po nalaženju ovog suda, izrečenom osudom se ne može postići svrha kažnjavanja, a pogotovo se ne može postići specijalna prevencija prema optuženom, kao osobi kojoj su već u dva navrata za isto kazneno djelo bile izricane uvjetne osude, poslije kojih je optuženi ponovno procesuiran.

Za kazneno djelo iz članka 222. stav 2. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine propisana je novčana kazna ili kazna zatvora do 3 godine. Po ocjeni ovog suda od dvije alternativno predviđene sankcije optuženom je bilo neophodno izreći bezuvjetnu kaznu zatvora u trajanju od tri mjeseca, sa kojom se može postići svrha kažnjavanja propisano člankom 49. Kaznenog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, i to kako svrha generalne, tako i svrha specijalne prevencije.

Izricanje kazne zatvora u naprijed navedenom vremenskom trajanju, uzimajući u obzir sve okolnosti, prije svega nalažu razlozi specijalne prevencije. Ovako izrečena kazna zatvora treba utjecati na optuženika na način da prestane sa vršenjem kaznenih djela, i da nakon izricanja kazne ponovno ne dolazi u sukob sa zakonom. Istodobno izrečena kazna izražava osudu počinjenog kaznenog djela i treba ostvariti preventivni utjecaj na druge potencijalne počinitelje kaznenih djela da ista ne vrše. Preinačena kazna zatvora u trajanju od tri mjeseca, koja je izrečena optuženiku I.D. se ocjenjuje adekvatnom kaznom za stupanj kaznene odgovornosti navedenog optuženika i težini kaznenog djela za koje je oglašen krivim.

Kod ovakvog stanja u spisu valjalo je žalbu Kantonalnog tužiteljstva Travnik uvažiti, osporenu presudu prvostupanjskog suda preinačiti na način kako je to učinjeno u izreci ove presude, a sve sukladno odredbi članka 329. stav 1. Zakona o kaznenom postupku Federacije Bosne i Hercegovine.

POUKA:

Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

Zapisničar
Slađana Dujo

Predsjednik vijeća

Darmin Avdić